

Hypotetický příklad 1. kola při volbě Parlamentem 1993-2012

	A	B	C
Poslanecká sněmovna	80	79	41
Senát	4	38	39
Parlament	84	117	80

Náš systém prezidentské volby vycházel z nesprávného předpokladu volební soutěže komor a nikoliv politických stran. Jako kdyby nesoutěžili kandidáti političtí, ale kandidáti jedné nebo druhé komory. To vedlo k taktizování v prvním kole. V roce 2003 při druhé neúspěšné volbě prezidenta 24. 1. 2003 byl návrh volební taktiky sociální demokracie takový, že poslanci podpoří sociálně demokratického kandidáta Miloše Zemana, ale sociálnědemokratičtí senátoři podpoří v prvním kole kandidátku Jaroslavu Moserovou. Vzhledem k tomu, že sociální demokracie měla největší poslanecký klub, předpokládalo se, že z Poslanecké sněmovny postoupí Miloš Zeman. Cílem taktiky sociálnědemokratických senátorů bylo zabránit postupu Zemanova nejsilnějšího konkurenta Václava Klause ze Senátu. Tato taktika byla neúspěšná pro rozkol v sociální demokracii. Sociálnědemokratický premiér a předseda strany Vladimír Špidla a jeho první místopředseda Stanislav Gross se báli silné osoby Miloše Zemana a cítili ho jako vnitrostranickou konkurenci. Proto někteří sociálnědemokratičtí poslanci nevolili v tajné volbě Miloše Zemana a on z Poslanecké sněmovny nepostoupil, nejvíce hlasů získal Václav Klaus. V Senátu podle očekávání skončil v prvním kole Václav Klaus jako druhý za Jaroslavu Moserovou, která získala 43 hlasů senátorů. V druhém i třetím kole již tolik hlasů Jaroslava Moserová nezískala. **Do druhého kola postoupili:**

Václav Klaus, který získal celkem **121 hlasů** poslanců a senátorů (89 poslanců, 32 senátorů),

Jaroslava Moserová, která získala celkem jen **68** hlasů poslanců a senátorů (25 poslanců, 43 senátorů).

Miloš Zeman, který získal **83** hlasů poslanců a senátorů (78 poslanců, 5 senátorů), do druhého kola **nepostoupil**, byť měl mezi voliteli celkově větší podporu než Moserová.

Neúčelnost takového volebního systému jasně vyvstane ve srovnání v obou za první Československé republiky, V prvním i druhém kole byla sice vyžadována tři pětinová většina při přítomnosti nadpoloviční většiny obou komor. Do 3. kola postupovali dva nejlépeší kandidáti a zvolen byl ten, kdo obdržel nejvíce hlasů, při rovnosti rozhodoval los.¹ Tato úprava je prodchnuta snahou obsadit prezidentský úřad vždy v jedné volbě. Náš způsob volby je komplikovaný a často vede k nezvolení prezidenta, pokud je více vyrovnaných kandidátů.

¹ Čl. 57 ústavní listiny 121/1920 Sb.